

מַבִּית

שבועון קבוצת יבנה

ט"ז בתמוז תשע"ו

(22.7.16)

"תפלה לעני כי-געטף ולפגי ה' ישפך שיחו, ה' שמעה תפלת" (תהילים קי"ב, א')

התמונה מאתר היזברות

שבת פרשת "פינחס"

כניסת השבת – 19:22 צאת השבת – 20:25

שבועון מספר 1206

פרשת "פינחס"

ליל שבת

הדלקת נרות 19: 22

מנחה, קבלת שבת וערבית

שבת

דף יומי בבית המדרש – ראובן דויטש 07: 00

תפילת שחרית 08: 00

לאחר התפילה – שיעורו של הרב יוסף סלוטניק

תפילת ילדי א'–ד' בחדר אח"ם שבחדר האוכל 09: 30

תפילת ילדים בקומת הביניים של בית הכנסת 09: 30

תהילים לנשים - בבית המדרש 12: 45

שיעור בספר 'תרי עשר' בבית משפחת - נח חיות 12: 50

תפילת מנחה גדולה 13: 30

שיעור גמרא בבית המדרש - הרב אילעאי (לא מתקיים) 16: 30

משק הילדים פתוח לביקורים למשך שעה 17: 00

תפילת מנחה קטנה בבית הכנסת 17: 15

שיעור 'צורבא מרבנן' - בבית הכנסת מיד לאחר תפילת מנחה

לימוד 'צורבא מרבנן' הורים ילדים (א'–ו') בבית המדרש 17: 30

שיעור פרשת השבוע בבית סביון 17: 45

הבית האדום פתוח למבקרים למשך שעה 17: 45

שיעור בית הכנסת של הרב יוסף סלוטניק 18: 30

צאת השבת 20: 25

אסיפת חברים 21: 30

שהשמחה במעונם

מזל טוב למשפחת הראל לרגל נישואי הנכד דביר, בנם של עינת ודוד כהן, עם ב"ל הדס. 🌸

מזל טוב למשפחת ציפי ליברמן-מניס להולדת הנכד, בן למירב ואורי. 🌸

נקודה למחשבה - ייחוסו של פינחס

בעולם הזה היא להטמיע בקרבו את מידת החסד באורחות חייו, לוותר, לתת ולהעניק לאחרים.

לפינחס היו שני ייחוסים. מצד אחד היה נכדו של יתרו, ומאידך – נכדו של אהרון הכהן. אהרון הכהן ניחן במידת החסד, אוהב שלום ורודף שלום, כדברי חז"ל במסכת אבות. יתרו, מעצם היותו עובד עבודה זרה, הטביע בעצמו תכונות שליליות שבכוון להשפיע גם על צאצאיו. לכן כאשר ליצני הדור ראו את מעשיו של פינחס, שהכה את החוטאים והרגם – מיד גזרו את המניע למעשה מייחוסו ליתרו. במילים אחרות, הם ביקשו לומר כי המעשה הנועז של פינחס לא נולד מתעצומות הנפש שפינחס התאמץ להכניס בנפשו ולקנא את קנאת השם, אלא המעשה נבע מתכונה גרועה הטבועה כבר בנפשו כירושה גנטית מסבו יתרו.

לכן בא הקב"ה וייחס את פינחס דווקא אחר סבו השני, אהרון הכהן: "פינחס בן אלעזר בן אהרון הכהן". לומר, שאף שייחוסו לאהרון ידוע זה מכבר, והתכונות שירש פינחס הן דווקא "אוהב שלום ורודף שלום", הוא שם נפשו בכפו, התעלה על מידתו זאת, והרג את שני החוטאים כדי לעשות נחת רוח לקב"ה.

"לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום"

הדבר תמוה: מדוע מקבל פינחס את שכרו דווקא בברית שלום? הרי מעשהו של פינחס, להרוג שני אנשים ולהניפם לעיני כל ישראל, הגם שהיה נדרש לאור הנסיבות, הלא הוא היפוכו של ברית שלום, ומדוע זכה דווקא למתנה זו?

אולם ניתן לבאר את הדברים ע"פ דברי רש"י שם: "פינחס בן אלעזר בן אהרון הכהן - לפי שהיו השבטים מבזים אותו: הראיתם בן פוטי זה שפיטם אבי אמו עגלים לעבודה זרה והרג נשיא שבט מישראל? - לפיכך בא הכתוב וייחסו אחר אהרון".

וביאור הדבר כך הוא. כל אדם נולד עם תכונות אופי שונות מתכונות חברו. ישנן תכונות המקלות עליו בקיום חלק מן המצוות, ותכונות אחרות שבהן נדרשת עבודה גדולה יותר במצוות אחדות. אולם בכל אדם קיימת תכונה המהווה למעשה את הניסיון המרכזי שלו בעבודת השם. כך למשל, יש אדם בעל אופי רך, אשר מידת החסד שבו היא ניסיונו הגדול, ונדרש הוא להכניס גבורה במידותיו ולדעת לסרב לחבריו המציעים לו להצטרף אליהם לדבר איסור. ויש גם את ההפך: אדם שחולשתו היא מידת הגבורה הטבועה בו, ועיקר עבודתו

ולפיכך זכה להתברך בברית שלום, לחיות לעולם ולבשר על השלום העולמי באחרית הימים, משום שהיה מוכן לפעול נגד טבעו ולהקריב תכונה גדולה זו לכבוד השם יתברך, ברגע שנכון היה לעשות זאת. בנוסף התברך בשלום בכפל כפליים, להורות לדורות עולם כי איש זה – איש של שלום הוא.

מכאן שעיקר עבודת האדם היא לראות לנגד עיניו את רצון השם בכל מעשה העומד לפניו. וזאת, על ידי שישאל את

עצמו תמיד: **"מה רצון השם שאעשה כעת?"** ומתוך כך יבטל את הדחף הטבעי שחש, ואת רצונו מפני רצון השם. ואם עלול להיות נגוע בדבר, יקיים בעצמו **"עשה לך רב והסתלק מן הספק"**. ומתוך שיקיים **"בטל רצונך מפני רצונו"**, יזכה במידה כנגד מידה, שהקב"ה **"יבטל רצון אחרים מפני רצונך"** (אבות ב, ד).

(לקוח מדברי הרב זמיר כהן)
שבת שלום - יידידיה פלק

צום י"ז בתמוז (נדחה)
יום ראשון י"ח בתמוז (24.7)

תחילת הצום: 04:28

תפילת מנחה "ויחל" - בבית הכנסת בשעה 13:15

סיום הצום: 20:04

אבלים על

פטירתה של חברתנו

עמליה ליברמן ז"ל

לשמוליק, ציפי, ניבה, ונטע ובני משפחותיכם

משתתפים בצערכם

קבלו את תנחומינו

בית קבוצת יבנה

עמליה ליברמן ז"ל

דברים שנשא הנכד דביר בטקס הלוויה

סבתא,

אנחנו עומדים כאן היום, משפחה וחברים, ומבקשים להיפרד ממך ולחבקך בדרכך האחרונה.

סבתא שלנו, המקום הבטוח שלנו מאז ומעולם, אוהבת ורגישה לצד ישירות בלתי מתפשרת.

כל כך הרבה יש לי לספר עלייך סבתא, כמה טובה היית, כמה אוהבת ואיך נתת לכולנו תחושת שייכות ויחס אישי לכל אחד באשר הוא.

סבתא - נתת לנו דוגמא של אישה חזקה, פעילה, שמחה, אוהבת אדם, נדיבה, ישרה וכנה.

לא רבים ידעו כי עסקת רבות בפעילות התנדבותית לאורך השנים. כשהגעת לגיל 70 החלטת ללכת בדרכן של אמך ואחותך והתנדבת בארגון "יעל" במחלקת הילדים בקפלן, פעילות זאת מילאה אותך ועשית זאת בצנעה המאפיינת אותך כל כך.

גם בעבודה היית פעילה ואוהבת כדרכך, גידלת דורות של ילדים ובשנים האחרונות קמת בשעות הקטנות של הלילה ומיינת עשרות אלפי אפרוחים. זכורים לי ובוודאי גם לשאר נכדייך

הביקורים שלנו במדגרה לצידך, כמה אהבנו ללכת איתך לעבודה אפילו שהיינו צריכים לקום מוקדם לפנות בוקר.

לפני כמה שבועות נכנסתי לאסוף דברים אחרונים מהבית שלך ושל סבא ז"ל. נכנסתי לבית שהיה ריק מאדם ומכל חפץ אך במקביל כל כך מלא, מלא בזיכרונות, ריחות וטעמים.

בכל פינה זיכרון אחר, במבט למטבח שם את יושבת ליד שולחן העץ החום ולידך מערוך גדול להכנת עוגת התפוחים ומזלף לצורך הכנת קצפיות לעוד שמחה ביבנה, רעש התנור שמבשר כי עוד מעט יתמלא הבית בריח מתוק של עוגות לכבוד השבת שאת חלקן הגדול תשלחי בידי הנאמנות של סבא ז"ל לחברים מבוגרים, חולים או בודדים.

במבט לפינת האוכל ואת יושבת, כותבת עוד ברכה לבן יבנה לכבוד אירוע משמח או סתם פותרת עוד תשבץ, בעוד מבט נראה השולחן פתוח על כל שלביו ועליו מפה לבנה גדולה ואת עורכת את השולחן ומחכה כי נגיע כולנו לארוחת השבת.

ואז רק לרגע, רק לשנייה, ניתן היה שוב לשמוע את קולך ואת קולו של סבא, צוחקים, מספרים סיפור או סתם שרים

עוד שיר, להרגיש את ידיך הגדולות והחמות מחבקות חיבוק אוהב ומנחמות בנגיעה כל כאב.

לרגע כל זה נראה כמו חלום ועוד רגע את תדהרי לעברנו על התלת-אופן שלך ותניפי בידיך לשלום.

השנים האחרונות לא היו פשוטות עבורך סבתא, הן מהבחינה הפיזית והן מהבחינה הנפשית. לכתו של סבא, בעלך זה 50 שנה, הכה אותך בכאב גדול.

התקופה האחרונה הייתה הקשה ביותר, בה לחמת בגבורה במחלה הנוראה מכל ושוב הוכחת לנו כמה את חזקה.

בזמן האחרון ביליתי רבות במחיצתך, הייתה לי זכות גדולה להחזיר לך מעט מהאהבה שאת נתת לכל אחד מאיתנו במהלך השנים.

אני מבקש להגיד תודה גדולה לצוות בית סביון, המלאכים של מטה, לצוות המטפלים הרגיש והמסור, לצוות הרפואי המיוחד, הקשוב והמכיל, ולהנהלת הבית.

אני מבקש להגיד לך סליחה סבתא אם לא תמיד היינו קשובים מספיק ואם לא הצלחנו להקל על הכאב.

זהו סבתא, תמו כל מכאובי וייסורי הגוף. הגיע זמן הגאולה.

זאת אינה פרידה סופית סבתא, כי אהבתך הגדולה ואהבתנו שלנו גדולים מהמוות והחיים ואנחנו נמשיך לחוש ולהתחזק מאהבתך כל יום ביומו.

נוחי על משכבך בשלווה ובנחת.

מרצה אורח

השבת פרשת "פינחס" יתארח אצלנו

הרב יוסף סלוטניק

מישיבת מעלה גלבווע

הרב יעביר שני שיעורים.

לאחר התפילה בבוקר: "הזה צום אבחרהו" מה בין צום לשבת?

עיון בישיבה נ"ח

שיעור אחר הצהריים - שיעור בבית הכנסת בשעה 18:30

נושא השיעור: קריאת שמע כדוגמה לתיקון חברתי

הציבור מוזמן - עדו עפרוני

עפות עם אילה

חברותיה של אילה ז"ל לקבוצת הכדורעף זוכרות ואוהבות

ביום רביעי שעבר, בשעות הערב, נערך משחק כדורעף לזכרה של אילה צרויה. במשך שנים רבות, עוד מהיותה נערה, הייתה אילה מעמודי התווך של קבוצת הכדורעף "אליצור יבנה". מנהיגה על המגרש וחברה המצליחה לרכז סביבה את שחקניות הקבוצה המורכבת מוותיקות וצעירות. אילה הייתה חברה ללא תנאי ומודל לחיקוי במגרש ומחוצה לו.

שורי לוי ונאוה אבירם (גרוס) החליטו לזכור את אילה במגרש שכל כך אהבה. הפנייה בדף הפייסבוק "**עוגיות רודגס**" הייתה בזו הלשון: "ברצוננו לקיים משחק כדורעף של מעופפות אליצור יבנה לדורותיהן. האירוע יתקיים לכבודה של אילה ששיחקה בקבוצה שנים רבות. נשמח אם שחקניות עבר שמעוניינות להשתתף תיצורנה קשר".

תוך מספר שעות הגיעו תגובות רבות. היענות גדולה המלווה בהתרגשות. מכל קצות הארץ הגיעו בנות שבעבר שיחקו בקבוצה. שחקניות שהיו חברותיה הטובות של אילה. כפי שאמרו לי: "**אילה החזירה אותנו למגרש אבל היא הייתה כל כך חסרה**".

לכבוד האירוע הודפסו חולצות משחק עליהן נכתב: "עפות עם אילה"
בקהל ישבו חברים ובני משפחה שאף לקחו חלק באירוע.

השחקניות, חברותיה של אילה.
תמונה מלפני כמה שנים.....
(אילה עומדת שניה משמאל)

לכבוד הערב כתבה נאוה אבירס את הדברים הבאים:

היינו קבוצה מאד מגובשת, מתמידה ומוצלחת.

הגיבוש שלנו צלח את נורמות קבוצת יבנה המקובלות בהן אנחנו בקשר רק עם בני כיתתנו, מקסימום כיתה מעלינו או מתחתינו, אם היינו באותה חברת ילדים.

הגיבוש נבע משעות אינספור של אימונים, משחקים ונסיעות ארוכות ברחבי הארץ...

עולים בי זכרונות רבים וכולם קשורים כמובן גם באילה.

אילה היתה המוסרת שלנו - או המגישה, כפי שקראנו לכך בעבר.

כל מי שמצוי ברזי הכדורעף יודע שתפקיד המוסרת דורש אחריות רבה

ודיוק. נכון שאת התהילה קוצרת המנחיתה אך שום הנחתה לא תצלח ללא הגשה טובה, ואילה, בדיוק שלה, ידעה לאיזה גובה ומרחק צריך למסור לכל אחת ואחת ... לעיתים, גם קבלה לא מדוייקת הפכה אצל אילה להגשה מדוגמת.

גם מכת הפתיחה של אילה, תמיד מדוייקת וחזקה. הייתה עומדת בפינה הימנית של המגרש, נשימה עמוקה, מבט מרוכז והכדור התעופף מעבר לרשת, לא פעם היה זה "אייס" בטוח.

חלק גדול מהווי הקבוצה נולד תוך כדי נסיעות אינסוף למשחקי ליגה וטורנירים למיניהם.

התרגשות גדולה מאד.

להתכנס כאן יחד באולם הספורט של קבוצת יבנה.

מקבץ נאה של כדורעפניות יבנה לדורותיהן.

אילה – התכנסנו כאן לכבודך

ולכבוד הוא לנו!!

אילה הייתה חלק מקבוצת הכדורעף שלנו,

קבוצה שהתחילה להתאמן כבר בסוף היסודי, לתוך חטיבת הביניים

והתיכון, וחלקנו אפילו תוך כדי שירות צבאי. התחלנו עם **גצי, נתן**

גדסי האחד והיחיד והמשכנו עם **גרשון**.

הקבוצה של זמננו שיחקה בליגה הלאומית במשך השנים, ובתקופת התיכון אף שיחקנו שלוש פעמים בגמר אליפות בתי הספר התיכוניים.

עדיין זוכרת את האולם הזה, עם רצפת בלטות שחורות, לפני עידן הפרקט, המאווררים והמזגנים.

הרבה זיעה שפכנו כאן...

אז האולם שינה פניו, השתדרג והתייפה, גם אנחנו שינינו את פנינו, השתדרגנו והתייפנו, את הקמטים הרווחנו ביושר ... והאזהדים כבר יושבים בטריבונה ולא עומדים על הקווים.

בנסיעות הרבות תמיד שרנו – היו לנו שירים קבועים שאהבנו לשיר וכמובן ידענו בעל פה את המילים לכל השירים.

ברשותכם, אשתף זיכרון אחד מני רבים, על מנת להמחיש את הווי הנבחרת. מדובר על מוצ"ש אחד חורפי, גשום וסוער במיוחד.

חמש דקות לאחר צאת השבת, **הלל ברטוב**, מנהל הקבוצה האגדי והמסור, כבר ממתין בטרנזיט המונעת ליד ה"רמפה" של חדר האוכל. אנחנו משתחלות לרכב, כבר עם בגדי המשחק, נעלי כדורעף וברכיות. אילה מגיעה עם שק הרשת ובתוכו הכדורים, ששמרה אצלה מבעוד יום, כדי שלא נתעכב באולם.

כאמור, סערת חורף אמיתית, ואנחנו משימות פעמינו אל עבר קיבוץ אילון על גבול הצפון (להזכירכם, טרום עידן כביש 6 וכבישים מהירים אחרים).

עוד משחק ליגה לפנינו. מגיעות לאילון, יורדות מהרכב בריצה מפני הגשם והרוח.

עולות לפרקט, חימום ומשחק. חוטפות בראש 3:0 ורצות מכורבלות במעילים חזרה לרכב.

וכמובן, איך שהלל שם "סטרטר" אנחנו

מתחילות לשיר, זהו רפלקס מותנה ... בשלב הזה המאמן שלנו, גרשון, מצווה על הלל לדומם מנוע. משתררת דממה וגרשון פשוט שוטף אותנו בתיסכולו כי רב:

אני ממש לא מבין אתכן! איזו מין רוח ספורטיבית יש לכן?

הרגע הפסדתן וכבר מתחילות לשיר?

עוד קצת על אילה בהקשר של הקבוצה: אילה היתה ה"חוט המקשר" בין הלל לבינינו. קשר מיוחד היה לה עם **לאה ברטוב ז"ל**. תמיד הפתיע אותך לראות איך אילה כבר מצויה ב"עולם של הגדולים" ובהשתלבותה במרקם החיים בקיבוץ. בעוד אנחנו בתיכון, בפרובינציה, היא כבר בת בית בבתי החברים ומשתתפת פעילה בחבורת הזמר הקיבוצית.

אפשר עוד להרחיב ולספר, אך באנו גם לשחק כדורעף ולהשיב אל בין כתליו של האולם הזה קריאות שהדהדו בו בעבר:

יאללה, קבלה טובה

חילוף, שטוח, מטר ו ... שלי ...

ולסיום: אחת, שתיים, שלוש

אלי... צור...

שיהיה לנו בהצלחה, ומי יודע? אולי נצליח לקיים מסורת יפה בזכותה ולכבודה של אילה היקרה.

השחקניות, חברותיה של אילה, במשחק הכדורעף שנערך לזכרה.

"הכל אני יכול בחופש הגדול ..." – דיווח מוועדת נופש

דירת הנופש בת"א: הדירה המבוקשת והפעילה מכולן במהלך כל השנה. הביקוש גובר בהרבה על היצע הימים הפנויים. לאור זאת הוחלט כי: **מתחילת שנת 2017 ניתן יהיה להזמין את הדירה עד ארבעה ימים בלבד!** נופשים שירצו להאריך את השהות בדירה, **על בסיס מקום פנוי**, יפנו לליאת צנחני. הארכת השהות **לא תתאפשר** בחודשים אפריל עד נובמבר, בהם הביקוש בשיאו. נזכיר כי ניתן להזמין דירה זו אחת ל – 200 יום. חברים, ידוע שיש דרכים "לעקוף" את התוכנה. **בבקשה**

הימנעו מכך, זה בא על חשבון חברים אחרים.

דירות הנופש בחיפה ובירושלים: ההרשמה לדירות אלו היא אחת ל- 100 ימים. בחודשי הקיץ העמוסים תדאג אחראית השיבוצים לשבץ את הנופשים בדירות השונות בהתאם לביקוש. לדוגמה: חבר ששהה בדירת נופש בירושלים יוכל לנפוש בחיפה על בסיס מקום פנוי או באישור אחראית שיבוצים.

הוועדה מודעת לכך שעבור חלקנו מדובר ב"הרעה" מסוימת בתנאים. אבל חשוב לזכור שמשאב יקר זה אינו מחולק באופן שווה בין כולם. חברים רבים טוענים

לפני מספר שבועות נכנסנו לתפקידנו. ברצוננו לעדכן את החברים בנושאים שעל סדר יומנו. ונפתח בחלוקת התפקידים בוועדה:

➤ **מיכל ברלב** - מנהלת הוועדה ואחראית על המנקות בדירות.

➤ **ליאת צנחני** - שיבוץ, ניהול יומן תורים וחלוקת מפתחות.

➤ **אלי רדר** - בעל מקצוע טכני ושיפוצים.

➤ **יוסי שנקר** - ציוד והשלמת חסרים.

דירות הנופש של הקבוצה נמצאות בתל אביב, ירושלים וחיפה.

בכניסתנו לתפקיד קיבלנו **בירושה** את היומן הממוחשב להזמנת תורים לדירות. זיהינו בעייה משמעותית של חוסר שוויון, בין חברים שנהנים שוב ושוב מדירות האירוח לבין אחרים שלא מצליחים "להשתחל" לתור. המצב בו חלקנו נהנים מדירה ע"ח הקיבוץ, בעוד אחרים משלמים מכיסם מאות (או אלפי) שקלים על חדר במלון סמוך, הוא לא סביר ולא הוגן. לאחר מספר פגישות ובתיאום עם המזכירות, הוחלט שהזמנת הדירות תמשיך להתבצע דרך אתר קהילנטי, אך יוכנסו מספר שינויים:

מנקות: בדירה בת"א יש מנקה קבועה ביום ראשון בשעות 13:00-15:00. בשאר הדירות יש גם כן מנקות שמגיעות אחת לשבוע או עפ"י צורך ובתיאום עם מיכל. בהזדמנות זאת אנחנו מבקשים מכל החברים הנופשים להשאיר את הדירות מסודרות ונקיות לבאים אחריכם ולדווח לנו על כל תקלה, חוסר או בעייה. חברים המתקשים בהזמנה או ביטולה דרך האתר, יכולים לפנות לליאת. היא תעזור בשמחה. אנחנו מקווים שנצליח לתת שירות טוב לחברים ושהשינויים יאפשרו ליותר חברים ליהנות מדירות הנופש. ולסיום: שיהיה לכולנו קיץ נעים וחופשה נעימה ובטוחה.

ועדת נופש ומזכ"פ

שאינם מצליחים להירשם כי "תמיד תפוס". עלינו להשתדל לחלק את המשאב בצורה מעט יותר הוגנת.

דירת נופש בגבעה הצרפתית: בשנים האחרונות כמעט ואין ביקוש לדירה זו. אמנם היא משמשת למגורי סטודנטים אך את יעודה המקורי היא לא ממלאת. לכן העברנו מסר למזכירות שמבחינת הוועדה דירה זו מיותרת. מוטב למכור אותה ואולי לרכוש במקומה דירה במיקום אטרקטיבי יותר.

כניסה לדירה ויציאה ממנה: בעת חלוקת המפתחות מצורף דף עם רשימת הציוד בדירה, הוראות הפעלה למכשירים השונים והוראות לעזיבת הדירה

בעקבות עולי הרגל בהר הזיתים

"קומי רני בליל, לראש אשמרות-- שפכי כמים לבך, נכח פני ה'" (איכה ב, יט)

עם בואם של ימי בין המצרים ברצוננו לקיים

סיור בעקבות עולי הרגל בהר הזיתים

מדובר בסיור מיוחד לעת שקיעה אל מול שער הרחמים,

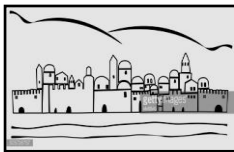
בעקבות עולי רגל שבאו לפקוד את מקום המקדש החרב,

ולפקוד את קברות אנשי הרוח הטמונים בתחתית הר הזיתים.

הסיור יתקיים ב"ה ביום שני, כ"ו בתמוז (1.8.16)

פרטים נוספים יינתנו בהמשך השבוע.

1. תרבות בשיתוף הוועדה לענייני דת

דעת יחיד?

מיגון פנימי נצטרך לבנות ממ"ד לפי חוקי המדינה. כך בפועל גם אם ניכנס למהלך של תכנון אמיתי של בנייה עתידית יישארו רבים מבתי הקיבוץ ללא מיגון כלשהו.

מדוע אם כן אני ממליץ על הצעת דני:

כי לדעתי ברגע שייבנה ממ"ד בגודל של 10 מטר ובתוספת של שלושה מטר, רוב החברים הגרים בקומותיים ייהנו מחדר נוסף ומדירה מרווחת יותר, וכך במידה ותעבור התוכנית המורחבת - מה שכבר ציינתי שיקרה לדעתי, נוכל לבצע אותה ביתר קלות בעלות נמוכה; מהלך זה יגרום ליותר חברים לתמוך בה. אני מניח שבעתיד המשפחות שיעברו לבתי הקומותיים ייראו חשיבות בכך שהדירה תכלול ממ"ד.

לסיכום, לדעתי דווקא תומכי התוכנית המורחבת צריכים לתמוך בהצעת דני, כי בסופו של דבר קבלתה תגרום לביצוע התוכנית בקצב מהיר יותר.

עדו עפרוני

גילוי נאות: אני מאלו התומכים בתוכנית המצומצמת. מכיוון שאני מבין שבעתיד הקרוב תתקבל לבסוף התוכנית המורחבת הכוללת תיקונים שונים, ומתחשבת בדעתם של אלה שלא תמכו בה בעבר, ברצוני לבקש מהחברים להצביע עבור הצעתו של **דני הרץ** ואנסה להסביר מדוע:

במהלך הדיונים על הבנייה שנערכים

מזה מספר שנים נושא הממ"דים היה בקונצנזוס. לפחות מזכירות אחת ציינה שבשביל חוזקה של הקהילה במצבי חרום כדאי לקבוצת יבנה לתת לחבריה מיגון מקסימאלי אשר יאפשר לקיים חיים סבירים גם במצבים אלו.

להצעתו של נדב עמיר המדברת על תמיכה במיגון הפנימי, חסרונות רבים, ואמנה כמה מהם: רוב חברי הקבוצה יבחרו שלא לקחת מיגון פנימי כי הוא חלקי, הוא מצמצם את החדר, וגרוע מכך, במידה ונרצה בעתיד לשפץ או לבנות תוספות לבתים גם במקום שיהיה

על סדר היום באסיפת החברים

שאילתות

בחירת ועדת קליטה

תקנון עבודה (המשך) – עדכונים ושינויים.

האסיפה תתקיים במוצאי שבת בשעה 21:30

הרחבה או החרבה?

- הצעת דני בזבזנית באופן יחסי מכל פתרון משאר הפתרונות שהוצעו בעבר, מרחיבה מעט ומחרכת הרבה.

אז רגע לפני שאתם מצביעים צאו לטיול קצר, ברגל, באופניים או בקלנועית, וסעו לאורך הציר שמתחיל בביתה של חנה הורן, ומסתיים בקצה השכונה הצפונית. תריחו את הפרחים, תיהנו מהירוק, ותשאלו את עצמכם: האם כדאי להחריב את כל זה בשביל פתרון חלקי ונקודתי שמוביל לדרך בלי מוצא ומנוגד לחלוטין לדרך המורחבת??

לסיכום: מיגון בטווח הקצר - **הצעת נדב עמיר נכונה, חסכונית, נקייה, ומאפשרת מיגון סביר עם שמירה על הירוק.** ולטווח הארוך? בשביל זה צריך לעשות עבודה יסודית כפי שמציעה המזכירות.

שלמה נחליאל

לא אאריך במילים כי הכל כבר נאמר, ובכל זאת חשוב לי להדגיש מספר נקודות לקראת המשך ההצבעה על הבנייה. בטרם תבחרו לסמן את ההצעה של **דני הרץ** לבניית הממ"ד עם התוספת, שזוהי למעשה ההצעה המצומצמת נגדה הצבענו ברוב גדול רק לפני מספר חודשים, חשוב שתזכרו ש...

- ההצעה נוגדת לגמרי את כוונת המזכירות שבחרה להתמקד אך ורק במיגון.
- ההצעה מרחיקה אותנו עוד יותר מהאפשרות להביא תוכנית בנייה כוללת ושוויונית.
- לטווח הארוך, הצעה זאת תביא אותנו לחוסר אחידות בדיור החברים, ועלולה להוביל לאי שביעות רצון ולתסיסה חברתית.
- ההצעה לא תיתן פתרון לבעיית האכלוס של הקומות העליונות, ותרחיק כל אפשרות להגיע לפיתרון כזה בעתיד.

לאחר השחרור מן הצבא

ברוך הבא **לאסף כהן** בעלה של **אושר**. אסף סיים שירות ביחידת אגוז ויגיע לקבוצה למספר שבועות. לאחר מכן יצאו **אסף ואושר** לשליחות חינוכית ב**וונקובר שבקנדה**. נאחל להם הצלחה בחיים האזרחיים ושישובו הביתה בסיום השליחות.

גדי סימון - ועדת קליטה

מיגון תחילה

מורחבים. למיטב זכרוני אלו הבתים בהם גרים מירב ילדי ופעוטות הקיבוץ. ברור לי

שמיגון שמוצע כפתרון טוב לאוכלוסייה שהכי זקוקה לו, הוא ראוי ואיכותי לא פחות לכל אוכלוסייה בכל דירה אחרת בקיבוץ.

לכן, אין לי כל צורך להסביר ולהגן על איכות המיגון הפנימי.

ברור לי לחלוטין שהקטנת החדר מהווה קושי משמעותי לאנשים רבים. אני יכול לטעון עד מחרתיים שזו הקטנה שולית, שאחרי ימים ספורים והתארגנות בהתאם, לא מרגישים בה, שזו הקטנה זמנית לטובת פתרון הרבה יותר טוב, גם מפתרון "ממדי" כעת". אבל ברור לי שאת רוב האנשים זה לא משכנע, בוודאי לא את אלו שרוצים חדר נוסף ועכשיו.

הבעיה היא שבמצב בו אנו נמצאים, זו האפשרות היחידה לתת מענה לנושא מיגון הדירות מבלי לפגוע בפתרונות האפשריים בעתיד.

מדובר במיגון איכותי. בהתקנה מהירה ונקייה שלא תהרוס שום סביבה חיצונית. זהו פתרון לכל חדר בכל קומה, וכל משפחה יכולה להחליט לבחור בו

הסבב הנוכחי של הדיונים וההצבעות כונה ע"י המזכירות, הן בכותרת והן בהסבר הרציונל שלו, "מיגון תחילה".

אני מאמין בלב שלם שזו הייתה כוונתה האמיתית של המזכירות, אך כבר מהרגע הראשון ההצעה וההתייחסויות אליה בדיונים עסקו בהרחבה ולא במיגון.

אינני מתכוון רק להצעתו של **דני הרץ** להרחבת ההגדלה גם לחדר המעבר (קיר אילן), אלא גם לכך שאף אחד, בכל האספות האחרונות שעסקו בנושא, לא שאל אף שאלה על העובדה שאין בהצעה פתרון למיגון לקוטג'ים המורחבים שאין בהם ממ"ד. אף אחד לא שאל אף שאלה על מהות ואיכות המיגון הפנימי שייבנה לקוטג'ים הלא מורחבים. למעשה, רבים כלל לא ראו את קיומם של הסעיפים הללו בהצעת המזכירות. הם נעצרו בשורה הראשונה שדיברה על בניית חדר נוסף (טוב נו... הוא גם ממ"ד) לדירתם.

הצעתי למיגון פנימי בכל הדירות, נבעה מהעובדה שלקחתי ברצינות רבה את הכותרת ואת ההכרזה של המזכירות על רצונה כרגע בפתרון מהיר לנושא המיגון בלבד.

הלגיטימציה שלי לעניין המיגון הפנימי נלקחת מהצעת המזכירות בה מופיע פתרון של מיגון פנימי לקוטג'ים הלא

היום או מחר או בעוד שנה או בכלל לא, בהתאם לסדר העדיפויות שלה, וכל זה עד אשר נקבל החלטות איך ומה אנו רוצים לעשות בדירות הללו בכל היבטי השיפוץ והבנייה.

על הפרק ישנם רעיונות נוספים אשר משכללים את ההצעה המורחבת הקיימת או מציעים הצעה חדשה שעונה על לא מעט מהקשיים שהועלו לאורך הדיונים ועד היום לא היה להם מענה. יש יותר מדרך אחת להרחיב את הדירות הללו ולבנות ממ"ד מבלי לצאת מגבולות הבית הקיימים ומבלי לצופף בין הבתים. וגם אם בסופו של דבר הפתרון יהיה בניית ממד"ים במיקום זהה לזה המתוכנן היום, הוא יתבצע כשנדע מהו מכלול השינויים והשיפורים שאנו מתכוונים לעשות בדירות.

הצעתו של דני לא נותנת פתרון מיגון לכלל הדירות ביבנה.

בחירה בהצעתו של דני תניח אולי את דעתם של חלק מהאנשים, אך תרחיק פתרונות אפשריים בעתיד.

הצעת דני תפחית דרמטית את המוטיבציה של הציבור ושל נבחריו להמשך עיסוק בנושא בשנים הקרובות. יש סיכוי לא קטן שאחרי שנתיים של בניית ממד"ים וחריש עמוק בנוי, שבבילים ובתשתיות נוספות, ההמשך ייעצר לשנים רבות.

הצעת דני היא למעשה ההצעה המצומצמת שעל מגוון חולשותיה דיברנו במשך אספות רבות ואותה דחינו ברוב גדול רק לפני מספר חודשים.

אמנם האווירה כרגע אצל חלק מהציבור היא של עייפות, חוסר וודאות, ואולי אפילו ייאוש מהאפשרות לראות התקדמות בשנים הקרובות, אבל אני חולק על האמירה שאנחנו מצויים במבוי סתום.

בהצבעה לפני מספר חודשים אולי לא הצלחנו להגיע להכרעה, אך רוב גדול ומשמעותי הביע את עמדתו מהו הכיוון בו עלינו ללכת.

בחלק השני של הצעת המזכירות הנוכחית יש התייחסות להצבעת הרוב הגדול הזה וגם ללא מעט מהדברים שהושמעו ע"י המיעוט, מתנגדי ההצעה המורחבת.

עלינו ליישם את כל מה שניתן ללמוד מהדיונים שעברנו.

את כל זה נוכל לעשות רק ברגע שנכריע ברוב גדול על הליכה בדרך המורחבת ותיווצר אווירה של התקדמות, העגלה תתחיל לנוע ונוכל להמשיך לתכנן ולקבוע לוחות זמנים קצובים תוך הקטנת חוסר הוודאות של כל אחד ויצירת אופק לאנשים.

אני פונה לכל מי שהצביע להצעה המורחבת, גם לאלו אשר הצעת דני

הצביעו עתה להצעה שאכן עוסקת במיגון תחילה.

אני פונה למזכירות, שהתכוונה לדבר מסוים וקיבלה לפתח דלתה את ההצעה המצומצמת - בהציגכם את הנושא באספה הסברתם והדגשתם מדוע אין כוונה להציע את ההצעה באופן הזה. אל תתמכו בה עכשיו. תמכו בהצעה שנידונה ברצינות רבה במזכירות. הצעה שתאפשר לכם להמשיך ליישם את החלק השני של הצעתכם ולציבור כולו להתקדם להכרעה והנעת התהליך כולו.

קוסמת להם כרגע כפתרון מהיר יחסית לצפיפות בעת אירוח משפחות ילדיהם - להצביע בשבוע הקרוב להצעה היחידה שלא פוגעת בדרך המורחבת בה תמכתם לא מזמן. להצעה היחידה שמציעה מיגון טוב ואיכותי לתקופה הקרובה למי שהמיגון באמת חשוב לו. גם אם אינכם מתכוונים להתקין אותו בדירתכם, אנא אפשרו זאת למי שכן יבחר בכך.

אני פונה למי שהצביע בסיבוב הקודם להצעת המזכירות מתוך רצון לתמוך במזכירות ובכוונותיה ל"מיגון תחילה".

נדב עמיר

ועדת צעירים מחבקת ואוהבת

ברכות ואיחולים לשירות משמעותי ואיכותי לעודד ליברמן המתגייס לחטיבת הנח"ל ליובל וולף ועמית גדיש המתגייסים לצנחנים לשחר ויצמן המתגייס לחיל השיריון צאו לשלום ושובו בשלום.

ליעקב בית אריה,
ברוך שובך משירותך הצבאי.
גאים ושמחים בבואך.
(יעקב יעבוד במרכז מזון בשנת בית).

מחבקים ואוהבים
ועדת צעירים

לאבישי חיות,
איחולי הצלחה בשנת השירות
בבית ספר שדה כפר עציון.

סגירת הבריכה - ימי תענית

ביום א' הקרוב (צום יז' בתמוז - נדחה) הבריכה תהיה סגורה. במועד זה יבוצעו תיקונים וטיפול במים ומסוכן להיכנס. בימים חמישי-שישי בשבוע שלפני צום ט' באב הבריכה תיסגר, ותיפתח שוב למחרת צום ט' באב (נדחה), ביום שני, י"א באב, 15.8.

אם אין לחם תאכלו עוגות

אמרה מרי אנטואנט: "אם אין לחם, תאכלו עוגות"
ואמר יגאל אלון: "עם שאינו מכבד את עברו גם ההווה שלו דל
ועתידו לוט בערפלי".
בשנים האחרונות תעשיית העוגות המקומית פורחת. זה התחיל
בעוגיות "דנה", המשיך במפג"ש (עוגות ומאפים מעשה ידי חברי
הגיל השלישי). לפני זמן לא רב התבשרנו על כניסת שחקן חדש לענף.
קינוחים טבעיים מעשה ידיה של לילך פלק.

בעבר, בשנות ה-50, היתה זו המאפייה שמשלה בתעשיית המאפים המקומית. רבים
עוד זוכרים את ריח הלחם הנאפה בתנור הלבנים, לחם עם טעם של מאפייה קטנה.

גוגל (מרדכי בר דרומא) מביא כתבה מ"ידיעות יבנה" 29.11.1950

מה חדש בענף המאפיה?

אחרי גמר החציר חזרתי לעבודתי במאפיה ויכולנו לוותר על העובד מן החוץ.
כמו כן נכנס באופן קבוע החבר מרדכי לוי.
למרות גידול האוכלוסייה אצלנו והאפייה בשביל גבעת וושינגטון, חוסכים כעת 30%-40
בימי העבודה ע"י השיפורים והשכלולים (מכונת לישה, הקמת המחסן וכו') שנעשו במאפיה.
הסידורים הטובים מאפשרים גם השבחת הלחם, כי עובדים באופן רצוף יותר ויכולים להשיג על
תהליך האפייה בתנור. ע"י הקימוץ בימי העבודה גומרים כרגע שני העובדים את מלאכתם כבר
בשעות הצהריים ועובדים עוד במקומות אחרים.
נוצרה האפשרות לפתח את המאפיה כמפעל העובד גם בעבודת-חוץ.
בחודשי האביב פנו אלינו מספר נקודות בסביבתנו בהצעה לאפות עבורם.
אז היינו נאלצים לדחות את ההצעות, היות ולא רצינו לבנות מפעל זה על פועל מן החוץ.
כעת, מבררים מחדש את ההצעות האלו ונתגלו כמה קשיים, בעיקר החוסר בקמח בכלל, בקמח
לבן בפרט, ובאיחור החלוקה של הקמח המוקצב, לפעמים עד חודש ימים.
ישנה אפשרות להסדר הדבר באם ניהפך למאפיה אזורית ונקבל על עצמנו את הטיפול בהשגת
הקמח.
יש לדאוג לחבר עובדים קבוע שיתמסר לעבודתו במשך מספר שנים.

לגדול אחרת וגם נכון

בד"כ את תבנית נוף הוריו. בספר "התפתחות הילד, טבעה ומהלכה" שנכתב ע"י אלן סלף, רוברט קופר ואחרים, עולה הסוגיה שבה תוהים הפסיכולוגים: האם אפשר לנבא מראש מה יהיו יכולותיו הקוגניטיביים/ רגשיים של התינוק בתקופות מאוחרות של חייו? **ננסי ביילי**, חוקרת נוספת, מציינת שההבדלים בין-אישיים במיומנויות בתקופת הניקות אינם יציבים, ולכן אין לה השפעה ישירה להתפתחות הילד בבגרותו. לדעת ג'ון בולבי: "כל התינוקות נוטים ליצור התקשרות רגשית עוד מלידה, בד"כ כלפי ההורים או הדמויות המטפלות הראשונות. ניתן להבחין בסגנון התקשרות לראשונה בגיל 7 חודשים, תקופה בה מראה התינוק העדפה לדמות. לדבריו, "דמויות ההתקשרות המשניות אינן מפריעות להתקשרות עם הדמויות הראשונות". ילד מסוגל ליצור התקשרות עם יותר מדמות אחת ולסדר אותן בהיררכיה של עדיפות.

עוד צוטט: "הורות טוטלית מספקת היא **תנאי הכרחי ליכולתו של ההורה לעמוד מול גילויי העצמאות של ילדו ולהגבילו לפי הצורך והביטחון**". הפסיכולוגית **מרי איינסוורת** מצאה אכן סגנונות שונים להתקשרות אצל התינוק. לדעתה ההתקשרות ראשונית אינה מצביעה

קראתי בעיון רב את התיאוריה המחקרית של **ד"ר רונית פלוטניק** בספרה "**לגדול אחרת**", שהביאה לפנינו **תמר גוטליב** בגיליון הקודם - ולא יכולתי שלא להגיב. (אגב הספר עוסק דווקא בעולמם הרגשי והחברתי של ילדים בעלי לקויות למידה ובעיות של קשב וריכוז, ולא דווקא בשנת חייו הראשונה של התינוק). בציטוט כתוב: "**המציאות המודרנית הפולשת בטרם עת להורות הטוטלית גובה מההורים מחיר יקר**". כמי שעוסקת בחינוך קרוב ל-30 שנה ופוגשת הרבה ילדים מקסימים ומעניינים, איני יכולה להסכים עם שורות אלה, שהרי חינוכו של ילד אינו מתחיל ומסתכם ב-3 או 6 חודשים בהם נמציאת האם עם תינוקה. פסיכולוגים רבים, החל מ**פרוייד**, דרך פיאז'ה, אריקסון, ג'ון בולבי ואחרים עסקו בסוגיות הקשורות להתפתחותו של התינוק מאז ומתמיד. ולכן איני בטוחה שנמצאה עדיין הנוסחה המועדפת לגידול ילדים מוצלחים וממושמים.

מיותר לציין דורות שלמים של ילדים שגדלו וצמחו גם כשהיו עם אימותיהם 5 שבועות או 3 חודשים. על פניו לא נראה שגדלו להיות פחות מתמודדים ויכולים. כל ילד מתפתח בהתאם לסגנון ההורות של הוריו וסביבת החיים בה הוא גדל, כאשר להוריו תפקיד דומיננטי בעיצוב אישיותו. כי בסופו של דבר ילד מייצג

בהכרח על יכולת ההורה לעמוד מול גילויי העצמאות של ילדו, ולהגבילו. לא אלאה אתכם בתיאוריות, שהרי ספרים רבים עוסקים בסוגיות אלה, ואין "כזה ראה וקדש". גידול ילדים אינו משוואה חד משמעית. בחינוך ילדים כל הורה מתחבר ל"אני" שלו ומנסה לספק לילדו את המיטב מתוך ניסיונו ונסיונם של אחרים. גידול ילדים, גם באותו בית, מעמיד אותנו בהתנסויות אחרות. לגבי הפסקה: "גילויי המרדנות של הילדים הולכים ומתרבים, אנו זקוקים להורים שיודעים ומצליחים להציב גבולות לילדיהם", הייתי מציעה לעיין בספרו של **ד"ר חיים עומר** (היום כבר פרופסור) "שיקום הסמכות ההורית", המספר איך נכון לטפח הורות מיטבית. ההורות המיטבית שלנו אינה מסתכמת בחודשים הראשונים לחייו של התינוק. לגדל ילד זה לצאת למסע חיינו. הורות היא עבודה, ועבודה לא קלה, אך היא ממלאת את חיינו. ילדים צריכים הורים מתפקדים ונגישים, לא הורים בשלט רחוק, לא הורים שהם כספומט. הורים שמציבים גבולות מבלי לחשוש. ילדים צריכים

הורים שיציבו להם גבולות ולא חברים כפי שמנסים הורים רבים להיות. כאשר קונים מוצר אנו מקבלים הוראות הפעלה. כאשר נולד לנו ילד אנו מקבלים "חבילה בוכה", אך יחד עם זאת את התואר הנכסף של "הורה" עם המון אחריות. עד כאן סקרתי לפניכם דעות שמצדדות אחרת ממה שנכתב. כך שהתיאוריה שהובאה אינה חד משמעית. יתכן שהצורך להארכת חופשת לידה נובע מצרכים אחרים שיש לתת עליהם את הדעת. יחד עם זאת, אתייחס להיבט נוסף, המושג "חופשה ללא תשלום", שלקוח מעולמם של עירוניים (והייתי שם). שהרי יולדת שמעדיפה להיות עם תינוקה ולא לקבל משכורת במשך 3 חודשים מחליטה שעליה להצטמצם מבחינה כלכלית. כך שאיני מבינה איך בקשה זו אמורה לעבוד אצלנו. כשבחרתי לעזוב את העיר ידעתי שאני הולכת לוותר על יתרונות וגם על חסרונות, ואצטרף למקום שיש בו את יתרונותיו וחסרונותיו שלו. איך בדיוק מסתדרת בקשה זאת עם הרעיון הקיבוצי?

מזל גוטליב

מרפאה

אחות כוננת בשבת פרשת "פינחס" – אילה עמיר.

שעות קבלה של הרופא בשבוע הבא:

יום ראשון - 17:30-14:30

יום שלישי - 13:00-09:30

יום רביעי - 16:00-14:30

יום חמישי - 09:00-08:00 ו- 15:30 – 14:30

שבת שלום

הַבֵּיתָה / לאה גולדברג

בָּא רוּחַ וּפְסֵק אֶת הַבְּרוּשִׁים
מִן הַשְּׂדֵרָה הוֹסֵר מִסֵּף הַשֶּׁקֶט
וְעַל עָלִי תִלְתֵּן מְשֻׁלָּשִׁים
הַצֵּת הַטַּל בְּשִׁמְשׁ מִסֵּתִלְקֵת.

וְשׁוֹב דְּמָמָה, הַצְמָרוֹת קִדּוֹת
הַקֶּשֶׁב, רַעִי, לַפְעָמֵי הָעָרֵב
לְאוֹת כְּנָפִים, יַגְעוֹת, כְּבִדּוֹת,
יִוֶּרְדוֹת לְנוּחַ, צַפְרֵי הַטָּרְף.

בְּדֶרֶךְ זֶה אֶל מְבוֹאוֹת הַכֶּפֶר
מִיּוֹם עֵמֶל חֲזָרְנוּ יַחַד אֶמֶשׁ,
טוֹבָה צִנֵּת עֲרָבִית שֶׁל הָעֶפֶר
לְכַף רִגְלֵנוּ הַשְּׂרוּפָה בְּשִׁמְשׁ.

וְכֵן הַיּוֹם, וְכֵן יִהְיֶה מָחָר
הַדֶּרֶךְ מֵעֵמֶל אֵלַי מְנוּחַ
בְּרוּשִׁים גְּבוּהִים עוֹמְדִים עַל הַמְּשָׁמֵר,
וְהַחֲלִין כִּיִּין הַמְּשָׁמֵר
מִיּוֹם לַיּוֹם יִגְבִּירוּ הַנִּיחּוּחַ.

על השירים - יצחק בראכי

הכתובת למשלוח מאמרים למערכת: bimkomon@gmail.com